

Befostringen saa ringe, at den ikke staar i Forhold til den Sikkerhed, Brugten af Staalraahs yder. Derfor kan jeg ganske slutte mig til § 11. — Hvad Staaltraad eller galvaniseret Traad angaar, saa havde jeg og det ærede Medlem, der sidder til venstre for mig en Kamp derom sidste Gang, Forslaget var for. Han udviklede igjen i Dag alle de Ulykker, det kunde afstedkomme, menovre hos os have vi brugt galvaniseret Traad maaste godt en Snes Aar, og mine gamle Tage have været tagne ned, ere komne i Møddingen, ere blevne brugt til Strøelse, ere tjørte ud paa Marken, ere revne op igjen og komne ind igjen, men jeg har endnu aldrig haft det Tilfælde, at noget Kreatur er blevet sygt og er død af disse gamle Staaltraadsstumper, som jeg hører, saa Mange snakke om. — Der er endvidere en Bestemmelse i Lovforslaget, med Hensyn til hvilken jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem til Venstre (Hauerslev), og det er den angaaende Sognefogderne. Da jeg læste Lovforslaget, tænkte jeg: Det er dog kuriøst! Gud veed, hvad det er for Folk, der blive Sognefogder andre Steder i Danmark, thi dersom vore Sognefogder paa Møen skulde betragtes som Autoriteter eller betragtes som Mænd, som Folk havde Tillid til i Almindelighed eller for deres Kjendskab til Bygningslager, tror jeg, at næsten hele Befolkningen vilde give sig til at le ved den Tanke; jeg veed godt, at en By- og Herredsfoged, naar der skal vælges en Sognefoged, har Lov at sige til Sogneraadet: Udmeld mig en eller to Mænd, som have Sognets Tillid og ere virkelig dygtige Mænd. Det veed jeg bruges adskillige Steder i Danmark, men det bruges ikke hos os paa Møen. Der udmelder Herredsfogden selv en Mand til Sognefoged, og Følgen er, at man i mangfoldige Tilfælde faar en saadan, som det ærede Medlem her til Venstre, udtalte sig om, og som især paa Bygningsomraadet ikke har mere Forstand end jeg f. Ex. og jeg vilde virkelig være en daarlig Autoritet paa det Omraade til at sige: Der og der skal Stabet staa. Altsaa, dersom Sagen skulde komme i Udvalg, og vi skulde kunne enes om at forandre denne Bestemmelse vilde jeg betragte det som meget heldigt. Det er næsten ogsaa den eneste Udsættelse, jeg har paa Lovforslaget, som det foreligger. Der er jo ganske vist Steder endnu i Danmark, hvor der ikke tænktes med galvaniseret Traad, saa det er egentlig et egenmægtigt Paalæg fra Lovgivningsmagtens Side at forlange dette, men efter mine Betragtninger er det en fuldkommen rigtig Forderung, saa længe vi ikke, saaledes som den sidste ærede

Taler vilde, gaa til at forbyde Straatag, og det tror jeg er lidt for tidlig endnu. Den Tid kommer nok, at Foderet bliver saa meget værd, at man i forskellige Tilfælde kommer til at sige, at det vilde være ufornuftigt at lave Straatag. Men vi have da ogsaa Exempler paa, at især hvor Foderet skal opbevares, er der ikke Noget, der kan maale sig med Straatag, fordi alt andet Tagmateriale f. Ex. Stentag — selv om man indavler Sæden aldrig saa godt — foraarlager, at Alt det, der ligger langs ud ad Taget mugner, især naar man faar lidt tung Luft hele Efteraaret og lidt ud paa Vinteren, og man ikke har faaet aftarstet henad Fastelavnstider. Det er man fri for med Straatag. Jeg tvivler nu ikke om, at Tiden nok skal bringe det med sig, at Straatag ikke bliver brugt, fordi det ikke kan betale sig, og saa snart vi ere færdige med Straatagene, er Brandfaren ude paa Landet i Almindelighed ophørt. Vi have jo ikke saadanne Ildbrande ude paa Landet, som da Dampmøllen i store Kongensgade brændte. Ja, vi have haft en stor Brand paa Møen, som jeg selv var nærværende ved nemlig Nordfeldts Brand. Den var naturligvis ogsaa foranlediget af Straatag og maaste ogsaa af Cigarstumper, det tør jeg ikke afgjøre, men det er jo saadan, at der aldrig kan blive Kontrol og Orden paa de store Gaarde som paa de mindre. Det er umuligt, og det maa vi lade ligge. Det skulde glæde mig, hvis Lovforslaget kunde blive behandlet i Udvalg, saaledes at der kunde komme Noget ud deraf. Jeg sympathiserer med Lovforslaget paa den Bestemmelse nær, der angaar Sognefogderne, og selv der kunde der maasse nok hittes paa en anden Maade at føre Tilsyn paa. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

C. A. Hansen: Dette Lovforslag indeholder saa mange detaillerede Bestemmelser, at jeg ikke finder det rigtigt at gaa ind paa de enkelte Detailler. De Paragrafer, der hovedsagelig kan være Noget at indvende imod, ere blevne grundig behandlet af flere ærede Medlemmer, og der er ansørt Anter nok, til at de kunne afgive Stof til Betænkning af det Udvalg, som jeg ikke tvivler om vil blive nedsat. Der er eet Punkt, jeg finder mig foranlediget til at berøre, og det er det, som er blevet berørt af et æret Medlem fra Venstres Side (Strandstov). Han havde ingen Tillid — ligesaa lidt som jeg — til det Tilsyn, som kunde blive udøvet af Sognefogderne, men der er et andet Tilsyn, som jeg tror var heldigere end det, vi have. Det forekommer mig, at